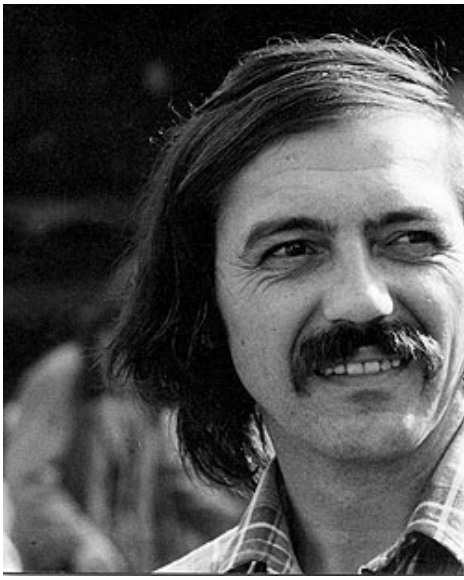
Napsal uživatel Stanislav Zárybnický - Houla
Čtvrtek, 11 Březen 2010 21:35

Ta bouřka byla pořádná. Začala zrovna ve chvíli, kdy Riki zabouchával dvířka vod malýho trampskýho sroubku uprostřed brdskejch lesů. Ze smolnejch mraků lítaly tuzexový blesky, vzduch byl hustej vod deště a pak se ten jeden blesk zapích přimo někam pod hřebeny. Po bouřce se tam musim mrknout, jestli něco nechytlo. Za chvíli po ní bylo. Ale to už začla noc, tak rychle udělat voheň, sušit, nakrmit se a pak všichni oddychovali u kytar.

Jenom já šel sám podívat se po směru toho nebezpečnýho blesku. A taky jo. Nahoře, u Hřebene, vidim světlo. Šlapu co nohy vydaj, blízko to nebylo. Konečně se voheň objevil asi sto metrů ode mne na druhý straně lesní louky. Normální, lidmi připravenej voheň, to se pozná. Ale to ticho? Vohníček zamrkal a já to vzal jako výzvu k návštěvě.

Ahoj ahoj," povídal ten chlap. Vopíral se vo podivnou boudu, trochu podobnou pouťový střelnici, ale roubenou z klád, bez kol, ale s pultem. "Ahoj," vodpovím mu já. Vtom se v boudě rozsvítily petrolejky. Za pultem ležely a visely orig uesky, teletiny, sekerky, kanadky, nože, stetsony, vopasky, kanady, celty, pily, fajfky - prostě všechno, co může pořádnej traper potřebovat a co nekoupíte ani v Prioru.

"Vyber si rychle: už sem táhnou další," vozval se ten šklebící chlap. Ve svý vyjevenosti sem se zmoh na votázku po ceně. Zašklebil se ještě víc: "Jo, je to drahý. Budeš pak muset vandrovat až do konce života. Během let to bude těžký, ale je to holt moje cena. Bereš?" "Beru."

A tak mám ještě dneska tu celtu kosočtverec a černej starej stetson. Na boudě se divili, kde

jsem to sebral a šli tam pak sami. Tenkrát přišlo pár lidí bez nákupu. Že prej nic nepotřebujou. No, teď už ne. Nejezděj.

Tuhle sme zase seděli u tý malý boudy v brdskejch lesích. Bylo nás míň. A všichni si najednou sundali vošoupaný klobouky a koukali na bouřkový mraky, jak se pomalu stahujou nad Hřebeny.

(Trapsavec 1974)